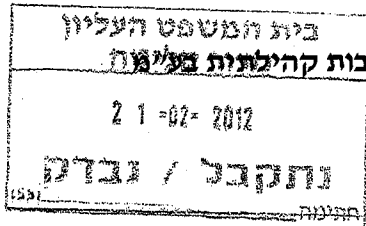


בית המשפט העליון
בג"ץ 1556/12
רגבים נ. שר הביטחון
תאריך הגשה: 21/02/12

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק



1. רגבים, ע.ר. 580460319
 2. עובדיה ארד, ת.ז. 060403391
 3. סוסיא – אגודה שיתופית חקלאית להתיישבות קהילתית בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פישר
מרח' המלך ג'ורג' 33 ירושלים 94261
טל: 6223676; פקס: 6223052
amir@fisher-law.co.il

העותרים

נ ג ד

1. שר הביטחון, מר אהוד ברק
2. מפקד פיקוד מרכז, אלוף אבי מזרחי
3. ראש המינהל האזרחי, תא"ל מוטי אלמוז
כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010
4. עדנאן שחאדה נוואג'עה, ת.ז. 973293764
5. מחמד אחמד נצר נוואג'עה, ת.ז. 990147413
6. נצר מחמד אחמד נוואג'עה, ת.ז. 911500577
7. מחמד יוסף ג'דיע נוואג'עה, ת.ז. 985082734
8. חליל גברין חליל נוואג'עה, ת.ז. 411609225
9. נאצר חליל מחמד נוואג'עה, ת.ז. 903896702
10. מחמד חליל מחמד נוואג'עה, ת.ז. 973295439
11. עומר חמד חמאד נוואג'עה, ת.ז. 403190556
12. מחמוד עבד אלחמיד חמאד נוואג'עה, ת.ז. 973276678
13. מחמד גבר חמאד נוואג'עה, ת.ז. 921287249
14. מחמד עבד אלחמיד חמד נוואג'עה, ת.ז. 990249211
15. חמד חמאד נצר נוואג'עה, ת.ז. 99198761
16. אסמעיל סלאמה אסמעיל נוואג'עה, ת.ז. 983846718
17. מוסא מחמד מסלם נוואג'עה, ת.ז. 973297435
18. עומר מחמוד אסמאעיל נוואג'עה, ת.ז. 999466915
19. יוסף עבד אלחמיד חמאד נוואג'עה, ת.ז. 990248312
20. בסם ג'ומעה עלי נוואג'עה, ת.ז. 973297732
21. מחמד מוסא מחמד עווד נוואג'עה, ת.ז. 983847617
22. יאסר ראדי חסן נוואג'עה, ת.ז. 990247744

23. שחדה יוסף עבד אלפתח נוואג'עה, ת.ז. 994485019
24. חסן סאלם נוואג'עה, ת.ז. 990247215
25. סאמי אחמד עבד אלפתאח נוואג'עה, ת.ז. 990512535
26. עותמאן אברההים אסמעיל נוואג'עה, ת.ז. 973294036
27. עלי ח'ליל מחמד נוואג'עה, ת.ז. 973295744
28. חמאד מחמד חוסין נוואג'עה, ת.ז. 973295176
29. מחמד אברההים עבד אלפתאח נוואג'עה, ת.ז. 973294036
30. עלי אחמד עלי סאלם נוואג'עה, ת.ז. 994695930
31. מחמד מחמוד עלי נוואג'עה, ת.ז. 973295330
32. מחמד עקאב בדוי נוואג'עה, ת.ז. 973292410
33. שחדה מחמד עלי סאלם נוואג'עה, ת.ז. 973295546
34. עלי סאלם נצר נוואג'עה, ת.ז. 990247314
- כולם באמצעות ב"כ עו"ד קמר משרקי אסעד ואח'
מארגון שומרי משפט – רבנים למען זכויות אדם
הרכבים 9 ירושלים
טל': 6482757; פקס: 6783611

המשיבים

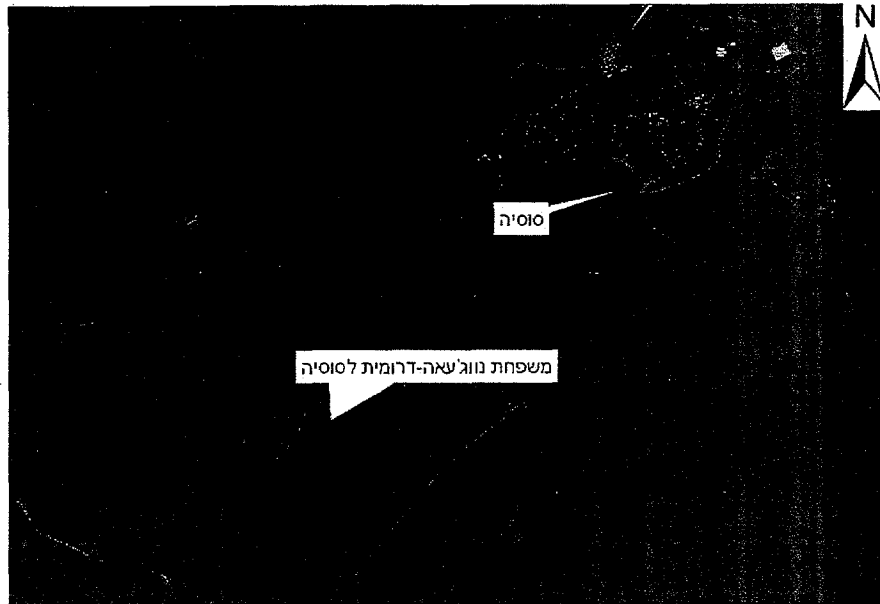
עתירה דחופה למתן צו על תנאי וצו ביניים

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-3 (להלן: "המשיבים") לנמק מדוע אינם פועלים להוצאה ומימוש של צווי הריסה כנגד מבנים, שנבנו ללא היתר ע"י המשיבים 34-4 ובני משפחתם (להלן: "משפ' נוואג'עה") בשני מאחזים הצמודים ליישוב סוסיא בדרום הר חברון ומצויים מצפון ומדרום ליישוב (להלן: "המבנים" או "המאחזים" בהתאמה).

להלן סימון שטח המאחז הבלתי חוקי, המצוי מצפון ליישוב סוסיא:



להלן סימון שטח המאחז הבלתי חוקי, המצוי מדרום ליישוב סוסיא:



לחלופין בלבד יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנמק מדוע אינם קוצבים לוח זמנים למימוש צווי ההריסה, שהוצאו על ידם, ביחס למבנים.

זוהי גם עתירה למתן צו ביניים, האוסר על משיבים 34-4 לבצע עבודות פיתוח ו/או בניה ללא היתר בשטח המאחזים, כמסומן לעיל, עד להכרעה בעתירה זו.

כן יתבקש בית המשפט לקיים דיון דחוף בעתירה זו במועד מוקדם ככל הניתן.

ואלה נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

1. עותרת מס' 1, הינה תנועה א-פוליטית, אשר שמה לה למטרה לפעול לשמירה על אדמות ונכסי הלאום, למנוע השתלטות בלתי חוקית של גורמים שונים על משאבי הקרקע הלאומיים, ולבקר את פעולות הרשויות המנהליות בטיפולן בנושא כך שיפעלו בהתאם לכללי מנהל תקין.
2. עותר 2 מכהן בתפקיד רכו יהודה ושומרון אצל העותרת 1 ומתוקף תפקידו סייר וצילם את המבנים נשוא עתירה זו.
3. עותרת מס' 3 הינה אגודה שיתופית אשר מנהלת את היישוב הקהילתי סוסיא שבדרום הר חברון.

4. משיב מס' 1 הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מופקד בין השאר על המנהל האזרחי ביהודה ושומרון ובידו הסמכות לעכב או להורות על ביצוע צווי הריסה שהוצאו כחוק כנגד מבנים בלתי חוקיים.
5. משיב מס' 2 הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות סמכויות הניהול והחקיקה באזור.
6. משיב מס' 3 הינו ראש המינהל האזרחי אשר לו אצל המשיב מס' 2 את סמכויות הניהול של החיים האזרחיים ביו"ש. בין היתר אמון המשיב מס' 3 על אכיפת חוקי התכנון והבנייה החלים באזור.
7. משיבים 4-34 הם בני משפחת נוואגיעה אשר אחראים לבניית המבנים והקמת המאחזים נשוא עתירה זו.

ב. העובדות

8. במהלך השנים האחרונות השתלטו פלסטינים ממשפ' נוואגיעה, המתגוררים גם בכפר יטא בדרום הר חברון, על אדמות טרשיות בשני מאחזים, מצפון ומדרום ליישוב סוסיא, והקימו עליהם מבנים בלתי חוקיים. יצוין כי כלל המבנים במאחזים נבנו במהלך העשור האחרון.
9. המאחזים הבלתי חוקיים, שהוקמו בצמוד ליישוב סוסיא, יוצרים מטבע הדברים סכנה ביטחונית חמורה לתושבי היישוב, שאינו מוקף גדר. אין מדובר בסיכון בעלמא, תושב היישוב יאיר הר סיני ז"ל נרצח בשנת 2001 בצמוד ליישוב ע"י שני פלסטינים ולפני מספר שנים בתו נאנסה ע"י פלסטיני, שברח מהמקום.
10. כידוע המציאות הביטחונית הכוללת באזור קשה ומורכבת אף היא. כך במהלך התקופה האחרונה בלבד אירעו מספר פיגועי ירי קטלניים באזור. ביוני 2010 נרצח השוטר רס"מ שוקי סופר ז"ל ושלושה מחבריו נפצעו, חלקם באורח קשה. באוגוסט 2010 נרצחו 4 מתושבי האזור - טליה ויצחק אימס ז"ל, זוג הורים לשבעה ילדים, כוכבה אבן חיים ז"ל, רעיה ואמא לבת, ואבישי שינדלר ז"ל, שהתחתן זמן קצר קודם לכן. בספטמבר 2010 אירע פיגוע ירי נוסף ונטע שוקר, שהייתה בחודש התשיעי להריונה, נפצעה באורח בינוני ובעלה, שרון שוקר, נפצע קל.
11. במקביל למציאות הביטחונית הקשה, היישוב סוסיא סובל בתקופה האחרונה מסדרה של מעשים פליליים על רקע לאומני בנוסף לגניבת ציוד חקלאי, המתבצעת מזה שנים על בסיס יום-יומי. כך בחודש דצמבר 2010 נגנבו באישון לילה 170 ראשי צאן מתוך דיר ביישוב וכחודשיים לפני כן, באוקטובר 2010 נגנבו בנסיבות דומות 120 עיזים מתוך דיר אחר ביישוב. עקבות הגנבים הובילו בשני המקרים לפאתי הכפר הפלסטיני

יטא וניתן להניח, כי מעשי הגניבה מתוך היישוב בוצעו על סמך מידע מודיעיני מדויק ומקדים, שנאסף ע"י משפחת נוואגיעה, המתגוררים במבנים בלתי חוקיים, המתצפתים על היישוב.

12. בנוסף לאמור לעיל, בני משפ' נוואגיעה, המתגוררים במקום, מעורבים בהפרות סדר על בסיס שבועי ובעידוד פעילים אנרכיסטים, המגיעים למקום כמעט מידי שבת, מייצרים פעולות פרובוקציה והפרות סדר ומתסיסים את הרוחות באזור.

13. כתוצאה מהפרות הסדר והשלכתם על המציאות הביטחונית באזור הוציא המשיב 2 בשבועות האחרונים צווי סגירה ביטחוניים כנגד פלסטינים וכנגד יהודים ביחס לחלקות קרקע, הצמודות למאחזים.

14. מהאמור עולה, כי לשיטת המשיבים ומערכת הביטחון, המציאות הביטחונית והפרות הסדר באזור מחייבות נקיטת צעדים קיצוניים כהוצאת צווי סגירה ביטחוניים, הפוגעים ללא הליך משפטי בזכויות תושבי האזור ובחלק מהמקרים אף מונעים מהם כניסה לחלקות קרקע המעובדות על ידם מזה שנים רבות.

15. בנסיבות אלה, כאשר המשיבים מוצאים לנכון לנקוט בהליכים קיצוניים של הוצאת צווי סגירה ביטחוניים ללא הליך משפטי, לא ניתן שלא לתמוה כיצד זה נמנעים המשיבים מלממש את צווי ההריסה אשר הוצאו כנגד המבנים הבלתי חוקיים נשוא עתירה זו, בהם מתגוררים העבריינים אשר יוצרים את אותה מציאות ביטחונית, מפריס את הסדר באופן שוטף ומסכנים את תושבי היישוב סוסיא המתגוררים בסמוך.

16. אשר על כן, ביום 20.6.11 פנו העותרים 1 ו-2 (להלן: "העותרים") למשיבים בדרישה להרוס את המבנים בשני המאחזים. במכתב הפניה עמדו המשיבים על מכלול הנימוקים לפיהם יש להעמיד את הריסת המבנים הללו בראש סדרי העדיפויות של המשיבים.

פניית העותרים מיום 20.6.11 ביחס למאחז שמצפון לסוסיא, מצ"ב כנספח א'
פניית העותרים מיום 20.6.11 ביחס למאחז שמדרום לסוסיא, מצ"ב כנספח ב'

17. העותרים צירפו לפנייתם תצלום של המבנים וכן תצ"א עליה סומנו המאחזים. כן הבהירו העותרים כי פנייתם נסמכת על הוראות סעיף 2 לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "חוק ההנמקות") המחייב מתן מענה בתוך 45 יום לכל המאוחר.

18. משלא נתקבלה כל תגובה לפניית העותרים, חרף ההוראות הקבועות בחוק ההנמקות, שבו ופנו העותרים ביום 24.8.11 בדרישה לקבל מענה לפניית מיום 20.6.11.

פניית העותרים מיום 24.8.11, מצ"ב כנספח ג'

19. ביום 14.9.11 נשלחה תגובת המשיבים המתייחסת למאחז הדרומי בלבד (נספח ב').
בתגובת המשיבים נטען כדלקמן:

**המזן : פנייתך בדרישה לנקיטת פעולות אכיפה כנגד מבנים בלתי חוקיים דרומית
לישוב סוסייה בדרום הר חברון**

1. הריני לאשר קבלת פנייתך שבנדון. להלן התייחסותנו.
2. מבדיקתי אל מול הגורמים המוסמכים לכך במנהל האזרחי עולה, כי הבנייה הבלתי חוקית המתוארת במכתבך מוכרת למנהל האזרחי ומטופלת בהתאם.
3. כידוע לך, נקיטת הליכי פיקוח נוספים תיעשה בהתאם לשיקול דעת הגורמים המוסמכים ובכפוף לכלל השיקולים הצריכים לעניין.

תגובת המשיבים מיום 14.9.11, מצ"ב כנספח ד'

20. נוכח המענה הלקוני שנתקבל כמפורט לעיל, ומשמעויותיו הברורות, שבו ופנו העותרים ביום 21.11.11 למשיבים. בפנייתם חזרו העותרים על עיקרי הטענות שעלו במכתבים הקודמים והדגישו, כי המענה שנתקבל אינו סביר לחלוטין, כדלקמן:

7. במענה לפניית מרשתי הועברה תגובה לקונית לפיה הבנייה הבלתי חוקית מוכרת למינהל האזרחי ובכוונתו לפעול כנגד הבנייה בכפוף לכלל השיקולים הצריכים לעניין. בכל הכבוד, לא ניתן להסתפק במענה לקוני וסתמי מעין זה בתגובה לבקשתה של מרשתי לנקוט בצעדי אכיפה בנסיבות המתוארות.
8. סדרי העדיפויות של המינהל האזרחי מנכרים ויזועים ובראשם עומד, כך לשיטת המינהל האזרחי, הצורך לנקוט בצעדי אכיפה כנגד מבנים 'שנבנו ללא היתר ומהווים סיכון ביטחוני. כפי שהובהר לעיל, המינהל האזרחי הוא שקבע כי החיכוך בין העבריינים לבין תושבי סוסייה יוצר סיכון ביטחוני משמעותי המצדיק אף הוצאת צווי סגירה ומשכך ברור ומחורר כי האיום הביטחוני מחייב נקיטת צעדים בסיסיים הרבה יותר כהריסת המבנים הבלתי חוקיים, היוצרים את הסיכון במקום.

פניית העותרים מיום 21.11.11, מצ"ב כנספח ה'

21. ביום 4.1.12 נתקבלה תגובת המשיבים הלקונית לפניית העותרים, כדלקמן:

המזן : פנייתך בנוגע לנקיטת הליכי פיקוח ואכיפה מידיים כנגד מבני ב"ח לא חוקיים בסמוך ליישוב סוסייה בדרום הר חברון

1. הרתי לאשר קבלת פנייתך בנושא שבנדון.
2. בדיקה בק גורמי המנהל האזרחי מעלה, כי האזור המתואר בפנייתך מוכר לגורמי האכיפה הרלוונטיים ומטופל בהתאם.
3. נקיטת הליכי פיקוח נוספים תיעשה בהתאם לשיקול דעת הגורמים המוסמכים ובכפוף לכלל השיקולים הצריכים לעניין.

תגובת המשיבים מיום 4.1.12, מצ"ב כנספח ו'

22. כפי שניתן להיווכח תגובתם הלקונית של המשיבים נעדרת כל התייחסות לטענותיהם הענייניות של העותרים.

23. כידוע לבית משפט נכבד זה, תגובה זו כמוה כהכרזה לפיה אין בכונת המשיבים להרוס את המבנים.

24. בנסיבות אלה, לא נותרה בידי העותרים כל ברירה, אלא לפנות לבית המשפט בגדרי עתירה זו.

ג. הטיעון המשפטי

25. העובדות הכלולות בעתירה זו מצביעות על התנהלות בלתי סבירה בצורה קיצונית מצד המשיבים.

26. המשיבים שבו והצהירו לבית משפט נכבד זה, במספר עתירות, כי לעניין סדרי העדיפויות של גורמי האכיפה ביחס למבנים בלתי חוקיים במגזר הפלסטיני – הנחית הדרג המדיני לעת הזאת הינה ליתן דגש להריסת מבנים המהווים סיכון בטחוני. אמירה זו נועדה כביכול להצדיק את החידלון המוחלט בכל הקשור בטיפול בהפרות חוק קולוסאליות במגזר הפלסטיני.

כך לדוגמא הצהירו המשיבים ביום 7.7.11 במסגרת הודעת עדכון בבג"ץ 433/09 ובג"ץ 72/09:

בכפוף לעובדה כי סדרי העדיפויות במימוש צוי הריסה מעודכנים מעת לעת על בסיס כלל השיקולים שזכרו לעיל, המשיבים ביקשו לשון ולחודד כי בכל הנוגע לסדר העדיפויות להריסת בנייה בלתי חוקית במגזר הפלסטיני, הנחית הדרג המדיני עודנה כי העדיפות בעת זו היא לביצוע הריסות מבנים מסעמים בטחוניים, דהיינו, כאשר מדובר במבנים אשר בשל מיקומם מהווים משום סיכון בטחוני.

27. עינינו הרואות כי הצהרות לחוד ומעשים לחוד. גם כאשר מדובר במבנים בלתי חוקיים, אשר נבנו בצמוד ליישוב סוסיא ובכך יוצרים סיכון ממשי לתושבי היישוב ומהווים מוקד חיכוך והפרות סדר אשר מחייב את המשיב 2 לנקוט בצעדים קיצוניים לשם השמירה על הסדר הציבורי – גם במקרה זה נמנעים המשיבים מלבצע את תפקידם היסודי ולהרוס את המבנים, שנבנו ללא היתרים ובניגוד לחוק.

28. חוסר הסבירות במקרה זה בולט לעין שכן המשיב 2 הוציא צווי סגירה ביטחוניים אשר נועדו למנוע מתושבי האיזור גישה לחלקות הקרקע הסמוכות למאחזים תוך פגיעה קשה בזכויותיהם של התושבים, המעבדים את החלקות מזה שנים רבות. הליך

- הוצאת צווי הסגירה הביטחוניים נקט, כך לשיטת המשיבים, בשל המציאות הביטחונית במרחב והפרות הסדר התכופות באזור המאחזים.
29. יתרה מכך, משפ' נוואגיעה מתגוררים במקביל בכפר יטא כך שהריסת המבנים הבלתי חוקיים הינה פשוטה, כרוכה בפגיעה קלה בעבריינים ומתבקשת בנסיבות העניין.
30. העותרים יטענו, כי התנהלות המשיבים הינה בלתי סבירה לחלוטין ומחייבת את התערבות בית המשפט הנכבד. כאמור לא זו בלבד שהמשיבים אינם הורסים את המבנים הבלתי חוקיים, המצויים בראש סדרי העדיפויות, **כפי שהותוו על ידם**, אלא הם מבכרים לנקוט בהליכים דרקוניים כהוצאת צווי סגירה ביטחוניים תחת לנקוט בצעד המתבקש של מימוש חובתם לאכוף את החוק כנגד המבנים והעבריינים.
31. העותרים יטענו, כי בנסיבות העניין ובשים לב להפרות הסדר התכופות במקום ולמציאות הביטחונית, ההחלטה שלא להרוס לאלתר את המבנים הבלתי חוקיים, שנבנו ע"י משפ' נוואגיעה בצמוד ליישוב סוסיא הינה החלטה בלתי סבירה לחלוטין.
32. לחלופין יטענו העותרים כי על המשיבים לקצוב לוח זמנים להריסת המבנים זאת לאור החלטות בית המשפט במקרים דומים העומדים בראש סדרי העדיפויות ובהתאם למנהגם של המשיבים עצמם במקרים מסוג זה.
33. העותרים יוסיפו ויטענו, כי חוסר הסבירות שבהתנהלות המשיבים עולה גם ממחדלם לספק הסבר ענייני להחלטה שלא להרוס את המבנים. בכל הכבוד תגובה בנוסח "נקיטת הליכי פיקוח נוספים תיעשה בהתאם שיקול דעת הגורמים המוסמכים" במענה לפניות המנומקות שהעלו העותרים אינה יכולה להיות מוגדרת כמתן מענה בהתאם לחובה המוטלת על הרשות מכח הוראות חוק ההנמקות ואו כל דין.
34. תגובתם הלקונית של המשיבים נעדרת כל התייחסות עניינית לעובדות הספציפיות של המקרה כפי שפורטו בפנייה ובכלל זה לטענות העותרים ביחס לסיכון הביטחוני החמור הנלווה לעבירות הבניה, לטענות העותרים ביחס לסדרי העדיפויות המוצהרים של המשיבים והשלכתם לעניין ולטענות העותרים על חוסר הסבירות שבהתנהלות המשיבים בשים לב להחלטה להוציא צווי סגירה ביחס לחלקות הצמודות למאחזים.
35. על תגובה לקונית כגון זו, שהפכה בעת האחרונה לדבר שבשגרה אצל המשיבים במענה לפניות על מחדלי אכיפה, הביע בית משפט נכבד זה את דעתו בצורה נחרצת, שאינה משתמעת לשתי פנים:

"לא נוכל להסתפק בתגובה מעורפלת בדבר ביצוע צווי ההריסה במועד לא מוגדר, שייקבע עפ"י "סדרי עדיפויות" שטיבו לא הובהר"

[ראה החלטה מיום 27.7.09 בבג"ץ 8255/08 עלי מחמד ואח' נגד שר הבטחון ואח']

36. הנה כי כן, בית משפט נכבד הזה קבע, כי המשיבים אינם יכולים עוד להסתתר מאחורי המונח המעורפל "סדרי עדיפויות" בכדי להצדיק את מחדלם מלהפעיל את סמכויותיהם ולמנוע ביקורת עניינית ומשפטית על דרך התנהלותם.

37. מחדל המשיבים מלאכוף את החוק כנגד במבנים למרות מיקומם בראש סולם העדיפויות וחרף תוספת כוח האדם המשמעותית, שהצטרפה בשנתיים האחרונות ליחידת הפיקוח, אינו יכול להיות מוסבר בשיקולים עניינים והוא מעיד על התפרקות מוחלטת מרצון ומכוונה לאכוף את החוק כנגד בניה פלסטינית.

38. לאור השתלשלות העובדות שתוארה לעיל ובשים לב לדחיפות הרבה שבנקיטת פעולות אכיפה כנגד המבנים, לא נותרה בידי העותרים כל ברירה, אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בדרישה שיוורה למשיבים לממש את סמכויותיהם על פי חוק ולהורות כמבוקש.

39. לאור הימנעותם של המשיבים ליתן מענה ענייני לפניותיהם החוזרות ונשנות של העותרים ביחס למבנים, הרי שבהתאם להוראות סעיף 6(ב) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות) התשי"ט-1958 נשמטת תחת רגלי המשיבים חזקת תקינות המעשה המנהלי ועליהם מוטל הנטל להוכיח בפני בית המשפט הנכבד כי הם פעלו ופועלים כדין ובסבירות בכל הקשור לאכיפת חוקי התכנון והבנייה כנגד המבנים.

ד. נתונים כלליים המעידים על התפרקות המינהל מחובתו לאכוף את החוק כנגד

מבנים פלסטיניים בשטחי C ביהודה ושומרון

40. נוכח עמדת המשיבים, שצוטטה לעיל, לפיה הנחיית הדרג המדיני בכל הקשור להריסת מבנים במגזר הפלסטיני הינה להתמקד בהריסת מבנים המהווים סיכון ביטחוני, פנתה העותרת 1 (להלן: "העותרת") ביום 10.2.11 למשיבים בבקשה לפי חוק חופש מידע במסגרתה ביקשה לקבל את נתוני כל המבנים שנהרסו במגזר הפלסטיני בשנים 2008-2011 בשל היותם מהווים סיכון בטחוני. בפנייתה ביקשה העותרת לקבל את פרטי המבנה ואת הסיבה בעטיה המבנה מוגדר כמבנה המהווה סיכון בטחוני.

41. בתגובה לפניית העותרת נתקבלה תגובתו הכללית של המינהל האזרחי לפיה כלל המבנים שנהרסו בשנים 2008-2011 נהרסו מסיבות ביטחוניות. המינהל נמנע מלהעביר את הפירוט שנתבקש.

42. העותרת שבה ופנתה למינהל וביום 31.5.11 נתקבלה תגובת המינהל הכוללת פירוט של כל תיקי הבב"ח של "המבנים" שנהרסו במגזר הפלסטיני בשנים 2008-2011. עם זאת, גם הפעם לא הועבר הפירוט מדוע כ"א מהמבנים מוגדר כ"מבנה מסוכן".

43. העותרת פנתה שוב ביום 1.6.11 בדרישה לקבל את הפירוט, כפי שנתבקש בפניית חופש המידע, ביחס לסיבת היותו של כל מבנה "מבנה מסוכן", אולם עד למועד זה לא נתקבלה כל התייחסות לפנייה, תוך התעלמות מהוראות חוק חופש המידע.

44. במקביל קיבלה העותרת לידיה בבקשת חופש מידע נפרדת את שכבת המידע (GIS) של תיקי הבב"ח במגזר הפלסטיני. הצלבת שני מקורות המידע שנתקבלו העלתה את תמונת המצב האמיתית ביחס ל"מבנים" שנהרסו ע"י המינהל האזרחי במהלך השנים 2008-2011, כביכול בשל היותם מהווים "סיכון בטחוני".

45. להלן הנתונים שהתבררו:

שנה	מבנה		בור		סכום	סה"כ
	מבנה	מבנה	בור	בור		
2008	12	1	1	1	37	53
2009	2	13	1	1	4	23
2010	7	27	8	8	16	65
2011	7	10	2	2	11	54
סה"כ	28	51	12	12	68	195

* מספר המבנים בשנת 2011 (54) נכון למועד מתן תשובת חופש המידע ביום 31.5.11

46. מהנתונים עולה אפוא, כי בעוד המשיבים טוענים כי כל המבנים שנהרסו במגזר הפלסטיני בין השנים 2008-2011 הם מבנים שנהרסו עקב היותם מבנים המהווים סיכון בטחוני – הרי שמתוך 195 מבנים שנהרסו באותה תקופה, רק 28 מתוכם מוגדרים בתיק הבב"ח כמבנים בעוד 51 מה"מבנים המהווים סיכון בטחוני" הם בכלל בורות מים, 68 מה"מבנים המהווים סיכון בטחוני" הם סככות, דירים ולולים ו- 12 מה"מבנים המהווים סיכון בטחוני" הם הכשרות חקלאיות.

47. מהאמור עולה בצורה ברורה, כי חרף הנחיית הדרג המדיני להתמקד בהריסה לצרכים ביטחוניים, המינהל האזרחי נמנע מהריסת מבנים המהווים סיכון ביטחוני ותחת זאת מתמקד בהריסה של בורות מים, סככות, לולים, דירים והכשרות חקלאיות, במטרה ליתן מענה סטטיסטי להריסות המבנים במגזר היהודי.

48. יצוין כי בבקשה נוספת של העותרת לפי חוק חופש מידע לקבלת הנתונים אודות מספר היתרי הבניה שאושרו במגזר הפלסטיני התברר כי בשנת 2008 אושרו 74 היתרי בניה, בשנת 2009 אושרו 6 היתרי בניה ובשנת 2010 אושרו 7 היתרי בניה בלבד בכל המגזר הפלסטיני בשטחי C ביהודה ושומרון. כידוע בכל שנה נבנים אלפי מבנים בשטחי C במגזר הפלסטיני והנתונים מצביעים בצורה ברורה כי המסר נקלט והאוכלוסיה הפלסטינית הפנימה כי אין צורך לבקש היתרי בניה, שכן במרבית המקרים כלל לא נפתחים תיקי פיקוח וגם אם נפתחים תיקים ומוצאים צווים הרי שהם אינם נאכפים.

49. כפי שעולה במובהק מתוך עתירה זו, המשיבים אינם פועלים לפי סדרי עדיפויות ואינם מיישמים את הנחיית הדרג המדיני להתמקד בהריסת מבנים המהווים סיכון ביטחוני. אדרבא המשיבים מתנערים בצורה מוחלטת מחובתם לאכוף את החוק כנגד מבנים המהווים סכנה ביטחונית בולטת ומוכרת, ואף מבכרים לנקוט בצעדים דרסטיים כהוצאת צווי סגירה תחת לממש את חובתם לאכוף את החוק.

ה. הוצאת צו ביניים

50. בית המשפט יתבקש להוציא מלפניו צו ביניים, האוסר על משיבים 4-34 לבצע עבודות פיתוח ו/או בניה ללא היתר בשטח המאחזים, כמסומן לעיל, עד להכרעה בעתירה זו.

51. בחינת מאזן הנוחות במקרה זה נוטה במובהק לטובת הוצאת צו הביניים כנגד משיבים 4-34 כמבוקש, שכן אין חולק על כך שהבניה במאחזים מתבצעת ללא היתר ובניגוד לחוק. בנוסף משפ' נואגיעה מתגוררת במקביל גם בכפר יטא כך שצו כאמור אינו כרוך בפגיעה של ממש במשיבים 4-34.

52. המשך הבניה במאחזים יביא להחמרת המצב הביטחוני באזור, לרמיסת שלטון החוק וכן יקשה על המשיבים לנקוט בפעולות האכיפה המתבקשות להריסת כלל המבנים בשטח המאחזים.

53. יצוין כי המדינה תומכת כבשגרה בהוצאת צווי ביניים כמבוקש ובית המשפט נוהג כבשגרה ליתן צווי ביניים כנגד עבריני הבניה כמבוקש במסגרת שלל העתירות בעניינים דומים הנדונות בפניו.

ה. סיכום

54. העתירה נסמכת על תצהירו של העותר מסי' 2.

55. על יסוד התשתית העובדתית שהוצגה בפני בית המשפט הנכבד, יתבקש בית המשפט ליתן צו ביניים כמבוקש.

56. כן יתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כמבוקש ברישא של העתירה, ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעון בעל פה, להופכו למוחלט.

57. בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ובשכר טרחת עורך דין בתוספת מע"מ כחוק.

עמיר פישר, ע"ד
ב"כ העותרים

ירושלים, היום, 21 פברואר 2012